

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 89)
z dnia 5 listopada 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 89)

5 listopada 2025 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Rafała Bochenka (PiS)**, przewodniczącego Komisji, oraz posła **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie praw działaczy opozycji antykomunistycznej w PRL (BKSP-155-X-533/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 3 Ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121 ze zm.) w zakresie uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej (BKSP-155-X-536/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z 2022 r. poz. 1575) (BKSP-155-X-542/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1988) w zakresie wprowadzenia możliwości złożenia wspólnego wniosku przez małżonków (BKSP-155-X-553/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 ze zm.) (BKSP-155-X-554/25);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 18a ust. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305) (BKSP-155-X-556/25);
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 94 w sprawie zasad przymusowej sprzedaży lokalu na podstawie nakazu sądowego;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 104 w sprawie zmiany art. 182¹ oraz art. 595¹ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Dagmara Korbasińska-Chwedczuk** dyrektor Departamentu Równości w Zdrowiu Ministerstwa Zdrowia wraz ze współpracownikami, dr **Michał Peno** dyrektor Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Dorota Cyngot** zastępca dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Danuta Głowacka-Mazur** zastępca dyrektora Biura Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Marzena Kruk** dyrektor Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, **Tomasz Lis** dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, **Michał Kozłowski** główny specjalista w Departamencie Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury, **Jacek Lachowicz** główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Katarzyna Sałaj-Alechno**

główny specjalista w Departamencie Spraw Rodzinnych i Nieletnich Ministerstwa Sprawiedliwości, **Tomasz Wiśnicki** główny specjalista w Departamencie Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury oraz **Jolanta Haron** przewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Przepraszam za poślizg, ale mieliśmy głosowanie na sali plenarnej.

Bardzo serdecznie państwa witam na posiedzeniu Komisji do Spraw Petycji.

Otwieram oczywiście nasze dzisiejsze spotkanie.

Witam serdecznie wszystkich parlamentarzystów, członków Komisji do Spraw Petycji. Witam zaproszonych gości, przedstawicieli rządu, instytucji, a także osoby, które wnoszą do nas swoje petycje.

Szanowni państwo, otrzymaliście wcześniej porządek dzienny naszego posiedzenia. Czy są do niego jakieś uwagi? Nie widzę.

Tak więc będziemy procedowali zgodnie z kolejnością przewidzianą w tymże porządku.

Rozpoczynamy od punktu pierwszego, czyli petycji w sprawie praw działaczy opozycji antykomunistycznej w PRL.

Petycję będzie referował pan poseł Piotr Polak. Bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Dziękuję.

Panie przewodniczący, Wysoko Komisjo, szanowni państwo, petycję zgłosiła do nas osoba fizyczna, działacz opozycji antykomunistycznej z okresu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wnioskuje w petycji o kilka zmian – a dokładnie chyba siedem, bo nie są ponumerowane – w Ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych. Te zmiany są istotne i może warto o nich powiedzieć, bo propozycje dotyczą m.in.: prawa do przechodzenia na emeryturę kobiet i mężczyzn, którzy ukończyli 55. rok życia niezależnie od okresów składkowych w ZUS; prawa do dwunastomiesięcznej pomocy z obecnie sześciomiesięcznej dla działaczy opozycji; prawa z obecnej dwukrotnej jednorazowej pomocy na czterokrotną; prawa do bezpłatnych przejazdów komunikacją PKP, PKS i miejską w całej Polsce; podwyższenia do średniej krajowej pensji w Polsce comiesięcznego świadczenia dla wszystkich działaczy opozycji; prawa do ryczałtu energetycznego, tak jak mają zagwarantowane to kombatancki; prawa do składki emerytalno-rentowej w przypadku braku pracy i objęcia ich pomocą, ubezpieczeniem z ZUS.

Jest tych propozycji wiele i niektóre z nich ingerują w zmianę systemową zapisów prawa, które są w tej przywołanej ustawie. Nie ma również szerszej analizy, co się rzuca w oczy, skutków finansowych tych propozycji. Te propozycje są na pewno ważne dla tych, którzy poświęcili się w czasach PRL dla naszego wspólnego dobra, dla ludzi „Solidarności” są na pewno bardzo ważne.

Jednak z tych względów, o których tutaj mówiłem – że są to zmiany systemowe i wymagają szerokiej analizy również skutków finansowych – ja bym, panie przewodniczący, tę petycję czy dezyderat skierował do premiera z zapytaniem, czy są planowane takie przedsięwzięcia, czy może są jakieś inne propozycje wsparcia działaczy opozycji antykomunistycznej lub osób represjonowanych z powodów politycznych. Częściowo już zajmowaliśmy się tymi tematami, jak choćby właśnie w 2015 r., ale te propozycje są szersze i wymagają szerszej analizy i konsultacji. Dlatego taka jest moja propozycja. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś państwa chciałby zabrać głos, zwłaszcza tutaj przedstawiciele rządu w tym temacie, w tym punkcie?

Bardzo proszę, czy trwają jakieś prace w tym obszarze?

Dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Tomasz Lis:

Tomasz Lis, Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

My jako urząd zawsze pozytywnie oceniamy wszelkiego typu inicjatywy, które miałyby zwiększyć skalę wsparcia dla naszych podopiecznych. Jednak, po pierwsze, powinny się one zawsze

cechować pewnym realizmem budżetowym. W naszej ocenie propozycja, aby działacze opozycji antykomunistycznej otrzymywali świadczenia w wysokości około 7 tys. zł – dzisiaj to jest 1800 zł – z tym realizmem chyba nie do końca współgra. Po drugie, tak jak już tu pan poseł zasygnalizował, w Polsce mamy pewien system wsparcia ofiar obu totalitaryzmów, totalitaryzmu nazistowskiego i totalitaryzmu komunistycznego. Jeśli jest to system, to pewne wsparcie dla poszczególnych grup represjonowanych powinno być w miarę racjonalne. Otóż przyznanie świadczenia w wysokości właśnie 7 tys. zł osobie, która była na przykład internowana czy też przetrzymywana dłużej niż 48 godzin na komendzie w sytuacji, kiedy więźniowie stalinowskich kazamatów mają to świadczenie w wysokości 500 zł, więźniowie obozów koncentracyjnych – również 500 zł, nie wydaje mi się, żeby było zgodne z zasadami sprawiedliwości społecznej, nawet w obrębie faworyzowanych grup. To znaczy, faworyzowanych, takich, o których państwo nie zapomina, czyli ofiar obu totalitaryzmów. To są nasze uwagi do samego przedmiotu petycji.

Odpowiadając na pytanie o prace legislacyjne, to wiem, że został złożony, zdaje się przed miesiącem, projekt nowelizacji ustawy o działaczach, który my oceniamy pozytywnie. Nie jest on tak daleko idący, jeśli chodzi o poszerzenie uprawnień dla tej grupy. Aczkolwiek częściowo na przykład tutaj, jeśli chodzi o kwestie pomocy pieniężnej dla tych osób, to jest rozwiązywane mniej więcej w duchu tej petycji, czyli takie ograniczniki w rodzaju możliwości czasowego ograniczenia tej pomocy są nieco luzowane. Czyli częściowo, ale w bardzo wąskim zakresie, ten projekt jest zgodny z postulatami petycji. Aczkolwiek ten projekt dotyczy zdecydowanie innego obszaru, nie jest tak daleko idący. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję za ten głos.

Ministerstwo, mamy w tym punkcie przedstawiciela? Pan Zbigniew Wasiak? Nie ma, a zgłaszał się. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie?

Pytanie, czy rzeczywiście kierować dezyderat w tej sprawie z uwagi na to, że my, nawet jak dostaniemy odpowiedź, nie jesteśmy w stanie podjąć jako Komisja żadnej inicjatywy w tym temacie z uwagi na kompleksowość postulatów, które padają w tej petycji. Oczywiście z uwagi na doświadczenia, na to, co przeżyły te osoby, i na to, w jaki sposób zasłużyły się dla naszej wolności, dla naszej ojczyzny, oczywiście ten temat zawsze jest wart poruszenia i rozpatrzenia, dlatego że to jest właśnie w interesie osób represjonowanych, osób działających w opozycji antykomunistycznej. Czy nie lepszym rozwiązaniem byłoby przekierowanie tej petycji bezpośrednio do komisji, która zajmuje się sprawami właśnie społecznymi, czyli rodziny, pracy i polityki społecznej? Żeby tam ewentualnie posłowie, którzy już kompleksowo mogą, systemowo, także wdrażać tego rodzaju rozwiązania, na styku oczywiście też współpracy z rządem, mogli pochylić się nad tymi postulatami.

Pytanie, czy państwo jesteście w stanie uwzględnić tego rodzaju postulat? Bardzo dziękuję.

Pani przewodnicząca, tak? Bardzo proszę.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Tylko jedna informacja, akurat liczyłam na to, że będzie ktoś z ministerstwa rodziny, albowiem, jeśli mnie pamięć nie myli, to akurat teraz jest procedowana jakaś ustawa, która właśnie dokładnie tej sfery dotyczy. Czyli jeśli rozmawiamy o takich rozwiązaniach, to niech one będą przedyskutowane kompleksowo, w całości.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Sugerowałbym, żeby może właśnie przekierować bezpośrednio do komisji merytorycznej.

Pytanie, co na to poseł sprawozdawca. Bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Na pewno, panie przewodniczący, nie możemy, tak jak tu jest rekomendacja z Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, oddalić tej petycji, bo – jak mówiłem – ona przywołuje kilka ważnych postulatów. Czy one są realne, czy są nierealne, czy można je na dziś systemowo zmienić, to już jest kwestia, która wymagałaby właśnie...

Ja pomyślałem o dezyderacie do premiera, ale nie upieram się przy tym. Może być, jeśli jest lepsze rozwiązanie, jeśli – tak jak pani przewodnicząca mówi – już prace trwają w stosownej komisji, może rzeczywiście skierować do tej komisji, ale nie możemy oddalić petycji i pozostawić bez odpowiedzi. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Ja też tak uważam. Jednak jeżeli skierujemy dezyderat i nawet jeżeli uznamy za zasadne procedowanie tych spraw, to my tego zrobić po prostu nie możemy. Tą sprawą raczej powinni się zająć posłowie w komisji merytorycznej, bo my tutaj zmian systemowych, dużych, kompleksowych nie procedujemy. Czy w takim razie możemy rzeczywiście przekierować do komisji merytorycznej, tak?

Poseł Piotr Polak (PiS):

Możemy.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

W takim razie pytanie, czy państwo chcielibyście zgłosić sprzeciw wobec takiego sposobu rozstrzygnięcia tej petycji? Czy ktoś sprzeciwia się przekierowaniu... Decyzji o przekierowaniu do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny? Nikt się nie sprzeciwia.

Tak więc przekierowujemy tę petycję do komisji merytorycznej. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu naszego posiedzenia, czyli petycji w sprawie zmiany art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 3 Ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin w zakresie uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej.

Petycję referuje pan poseł Marcin Józefaciuk. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, petytor proponuje, aby nadać treść art. 12 ust. 3: „Funkcjonariusz Służby Celnej lub funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej oraz funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej, który w dniu zwolnienia ze służby, przekształcenia albo wygaśnięcia stosunku służbowego osiągnął staż służby 15 lat, nabywa prawo do emerytury w dniu osiągnięcia tego stażu niezależnie od przyczyny zwolnienia ze służby, wygaśnięcia lub przekształcenia stosunku służbowego” oraz ust. 3: „Przy ustalaniu prawa do emerytury i jej wysokości na podstawie niniejszego rozdziału okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 5, nie traktuje się jako okresów równorzędnych ze służbą osobie, która przed dniem 1 stycznia 2013 r. nie pełniła służby w Policji” – i wszystkich służbach, które wcześniej pan przewodniczący wymienił – „lub nie posiada okresów zatrudnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, oraz nie była zatrudniona w Straży Marszałkowskiej na stanowiskach opisanych w art. 13 ust. 1 pkt 5”.

Trzeba zwrócić uwagę na to, że w Polsce funkcjonują odrębne systemy emerytalne dla pracowników – powszechny system ubezpieczeń społecznych – oraz dla żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych. W ramach obecnego systemu zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy ustawodawca przewidział regulację dotyczącą emerytur zróżnicowaną ze względu na datę przyjęcia do służby – przed 31 grudnia 2012 r. albo po tej dacie. Warto zwrócić uwagę na to, że Straż Marszałkowska stała się służbą mundurową w maju 2018 r. Wcześniej podstawą zatrudnienia Straży Marszałkowskiej był stosunek pracy i pracownicy podlegali powszechnemu systemowi ubezpieczenia. Przepis aktualnie dotyczy jedynie funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Jeśli chodzi o art. 12, zostało to nadane właśnie ustawą z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym.

W petycji zwrócono się o zmianę tych regulacji. Ustawodawca, regulując prawo do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy, określił wobec tych grup funkcjonariuszy różne warunki i zasady nabywania prawa do emerytury – odmienne zarówno od ogólnych zasad dotyczących innych służb mundurowych objętych pierwotnie ustawą o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, jak Służby Celno-Skarbowej i Straży Marszałkowskiej. Ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy uwzględnia natomiast występujące pomiędzy nimi różnice w zakresie statusu posiadanego w momencie obejmowania systemem zaopatrzenia i tryb włączenia ich do tego systemu. Ze względu na to Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji rekomenduje nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji.

Natomiast w orzecznictwie sądowym występuje wprost – przeczytam jeden z wyroków sądowych – że, w uzasadnieniu projektu ustawy o Straży Marszałkowskiej podniesiono, iż waga zadań

Straży Marszałkowskiej potwierdzona praktyką konieczności jej interwencji w sytuacjach konfliktowych oraz w przypadkach naruszania spokoju i porządku na terenach należących do Sejmu i Senatu przemawia za zasadnością i koniecznością dokonania właściwych regulacji ustawowych. W przepisach wprowadzających ustawę o Straży Marszałkowskiej zgodnie z ust. 1 wskazano, że osoby zatrudnione w Kancelarii Sejmu na stanowiskach Straży Marszałkowskiej, które przyjęły propozycję, o której mowa, właśnie z ustawy z 2018 r. o Straży Marszałkowskiej, złożyły ślubowanie według roty określonej w tejże ustawie, stają się funkcjonariuszami Straży Marszałkowskiej, pełniącymi służbę na podstawie mianowania od dnia wejścia w życie ustawy. Funkcjonariuszom, o których mowa, dotychczasowy okres ich pracy w kancelarii na stanowiskach Straży Marszałkowskiej wlicza się – tak stwierdził sąd – do okresu służby Straży Marszałkowskiej. Sąd wprost stwierdza... To znaczy, ten wyrok sądowy wykazał właśnie zasadność tego problemu.

Ze względu na to, że – tak jak poprzednio – tutaj jest zmiana systemowa i emerytalna oraz dotyczy tego samego ministerstwa, to myślę, że należałoby tak samo jak pierwszą petycję skierować tę do komisji merytorycznej w celu opracowania. Tym bardziej że są różne wyroki sądów, czyli sprawia to problem nawet sędziom, a co dopiero nam.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Przedstawiciele rządu? Ktoś z parlamentarzystów?

Zastępca dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Dorota Cyngot:

Dzień dobry.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Jest pani. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora ZER MSWiA Dorota Cyngot:

Dzień dobry. Dorota Cyngot, Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji podziela opinię Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu, przedstawioną przez pana posła sprawozdawcę, aby nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji.

W petycji zwrócono się o zmianę przepisów dotyczących stażu służby uwzględnianego przy ustaleniu prawa do emerytury policyjnej. Zasady ustalania prawa i wysokości emerytury zależą od daty przyjęcia do służby. Przepisy ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy zawierające szczególne regulacje dotyczące uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, a także funkcjonariuszy Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej odpowiadają specyfice tych służb mundurowych oraz zmianom w ich statusie prawnym.

Należy podkreślić, że Straż Marszałkowska stała się służbą mundurową w maju 2018 r., wcześniej podstawą zatrudnienia w Straży Marszałkowskiej był stosunek pracy i pracownicy podlegali powszechnemu systemowi ubezpieczenia społecznego. Status tej formacji uległ zmianie w związku z wejściem w życie Ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej. Natomiast z dniem 14 kwietnia 2020 r. weszły w życie regulacje związane z objęciem funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej systemem zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych. Funkcjonariuszom Straży Marszałkowskiej emerytura policyjna przysługuje na tych samych zasadach jak pozostałym funkcjonariuszom zwolnionym ze służb wymienionych w tytule ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym, przyjętym do służby po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2012 r., to jest po 25 latach służby liczonej wraz z okresami równorzędnymi ze służbą. Okres służby w Straży Marszałkowskiej pełnionej od dnia 20 maja 2018 r. jest okresem służby – to jest od dnia wejścia w życie ustawy o Straży Marszałkowskiej.

Uwzględniając zmiany w statusie Straży Marszałkowskiej, ustawodawca przewidział w art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, że przy ustalaniu prawa do emerytury z wymogiem 15 lat służby – to jest od art. 15 do 15e – jako równorzędne ze służbą traktuje się okresy zatrudnienia w Straży Marszałkowskiej na określonych stanowiskach pracy, tylko jeżeli funkcjonariusz pełnił służbę w formacji istniejącej przed 2012 r. W systemie zaopatrzenia społecznego podstawą nabycia uprawnień do świadczeń jest posiadanie określonego okresu służby, a w związku z tym uwzględnianie okresów pracy przy nabywaniu

prawa do emerytury z tego systemu powinno być traktowane jako wyjątek, i tak jest w przypadku pracy w Straży Marszałkowskiej przed rokiem 2018.

Kolejny postulat w petycji dotyczy zmiany art. 12 ust. 3, który obejmuje wyłącznie funkcjonariuszy Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej, zaś ich sytuacja prawna była odmienna od tej funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, gdyż przed objęciem systemem zaopatrzenia emerytalnego służbę pełnili funkcjonariusze, a nie zatrudnieni pracownicy. W Straży Marszałkowskiej podstawą zatrudnienia strażników był stosunek pracy, a więc nie pozostawali oni w tym okresie w służbie. Ze względu na inny status funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej i Służby Celnej oraz Celno-Skarbowej w momencie obejmowania systemem zaopatrzenia emerytalnego nie jest uzasadnione ich analogiczne traktowanie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Szanowni państwo, to też jest zmiana systemowa i też rekomendowałbym przekazanie tej petycji do komisji mimo wszystko merytorycznej, regulaminowej, bo rozumiem, że ta komisja jest właściwą komisją, jeżeli chodzi o uprawnienia emerytalno-rentowe Straży Marszałkowskiej. Jest to dobry moment z uwagi na to, że nowa ustawa emerytalna m.in. właśnie w zakresie uprawnień emerytalnych obowiązuje od kilku lat, dobry czas na to, żeby przyjrzeć się tym przepisom, temu, jak one funkcjonują w praktyce, gdzie są być może jakieś mankamenty, które należałoby poprawić, uściślić. Dlatego mimo wszystko rekomendowałbym chyba niezamykanie dyskusji, ale zwróć się tutaj do pana posła sprawozdawcy.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Szanowny panie przewodniczący, jeszcze dodając, chciałbym powiedzieć, że należy tutaj zwrócić uwagę na to, że nie każdy pracownik zatrudniony w Straży Marszałkowskiej byłby w taki sposób traktowany, bo to dotyczy przede wszystkim strażników, strażników specjalistów, strażaków, strażaków specjalistów czy komendanta i zastępcy komendanta Straży Marszałkowskiej, co jest w ustawie.

Tak więc jak najbardziej zgadzam się z panem przewodniczącym, bo tutaj problem jest i jest ta wyrwa systemowa, ponieważ tak naprawdę w tym momencie traktuje się na podstawie ustawy zaopatrzeniowej Policji, a tutaj dokładnie orzecznictwo sądowe idzie w jednym kierunku... Czyli jak najbardziej należałoby przypatrzyć się merytorycznie.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Czyli co? Przekierujemy, taka jest rekomendacja?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Tak.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Szanowni państwo, rekomendacja jest taka, abyśmy tę petycję przekierowali do Komisji Regulaminowej, Spraw Poselskich i Immunitetowych. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej sprawy? Nie widzę.

Tak więc przekierowujemy petycję do właściwej komisji. Dziękuję.

Punkt trzeci, petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży.

Petycję referuje pan poseł Piotr Polak. Bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, temat, którym się teraz zajmujemy, to temat ważny i skomplikowany. Petycja dotyczy zmiany ustawy z 11 lipca 2014 r. Nie, przepraszam. Chodzi o ochronę płodu ludzkiego i warunków dopuszczalności przerywania ciąży, to jest ustawa z roku 1993.

Tutaj cały wywód osoby fizycznej – jest tu z imienia i nazwiska podpisana osoba składająca petycję – jest oparty na tragicznym wydarzeniu, przypadku aborcji na dziewięciomiesięcznym płodzie w Oleśnicy. To było niedawno, pamiętamy to z ubiegłego roku. Dziecko w mediach zostało nazwane Felkiem. Na tej podstawie ten pan wnioskuje do nas, żeby właśnie w tej ustawie dokonać zmian w kilku aspektach, chociażby gdy dochodzi – tu przywołam sytuację, która miała miejsce – do aborcji, żeby dokonać w odpowiednim momencie właściwego znieczulenia płodu

tego dziecka. Czy jeszcze inne kwestie – żeby ocenić, czy to dziecko jest zdolne do samodzielnego życia, czy też nie – i aby to wszystko unormować zapisami prawnymi właśnie w ustawie.

Generalnie ten pan, tak jak czytamy w ocenie skutków regulacji, nie domaga się, aby dokonać zmiany zakresu legalnego przerywania ciąży, tylko doprecyzować już istniejące w tym zakresie przesłanki. Tych przesłanek jest tutaj omówionych kilka. To, co dla mnie jest ważne: w 2024 r., rok temu, w sierpniu, minister zdrowia wydał wytyczne w sprawie obowiązujących przepisów prawnych dotyczących dostępu do procedury przerywania ciąży – opublikowane na stronie w tymże dniu w roku 2024 – i zasadności przewidzianych w nich rozwiązań.

Nie mnie oceniać czy postulaty, które są zawarte w petycji, mieszczą się w tych wytycznych, czy też wykraczają poza ich zakres. Ja tego nie wiem, nie potrafię tego ocenić. Generalnie uważam, że im mniej polityki, tym w tych zakresach jest lepiej, niech się tu wypowiadają lekarze, fachowcy. Ale jeśli rzeczywiście warto skonfrontować te prośby, te postulaty, które są zawarte w petycji z tymi wytycznymi, to ja bym proponował, panie przewodniczący, abyśmy przekierowali tę petycję do Ministra Zdrowia. Niech minister się wypowie, czy to, o co wnioskuje ta osoba, już jest w tych wytycznych zawarte, czy są jeszcze jakieś plany, może też w kwestii zmiany zakresu tych wytycznych, bo uważam, że to właśnie nie politycy, ale minister zdrowia czy lekarze powinni się w tych sprawach wypowiadać. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie tego punktu, tej petycji? Pani? Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Równości w Zdrowiu Ministerstwa Zdrowia Dagmara Korbasińska-Chwedczuk:

Reprezentuję ministra zdrowia.

Proszę państwa, minister zdrowia przedstawił taki...

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Czy może się pani przedstawić?

Dyrektor departamentu MZ Dagmara Korbasińska-Chwedczuk:

Dagmara Korbasińska-Chwedczuk, Departament Równości w Zdrowiu.

Minister zdrowia w ubiegłym roku faktycznie przedstawił taki dokument, który jest informacją o tym, jaki jest w obecnej chwili stan prawny oraz jaki powinien być wynikający z tego sposób postępowania podmiotów leczniczych w sytuacji, kiedy pojawia się w podmiocie leczniczym kobieta i obowiązujące przepisy prawne pozwalają na stwierdzenie, że ona ma prawo do przerwania ciąży, i wyraża ona taką wolę. Natomiast te wytyczne w żaden sposób nie tworzą żadnego nowego porządku prawnego. Wobec tego, że osoba składająca petycję tutaj widzi niedoprecyzowanie pewnych elementów w prawie i konieczność dookreślenia prawnego, to wytyczne nie stanowią odpowiedzi w tej kwestii.

Obecnie w Sejmie powołana jest komisja nadzwyczajna, która ma pracować nad rozwiązaniami, jeżeli chodzi o ustawę o ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży. Zwracam na to uwagę, ale jednocześnie też zwracam uwagę na to, że osoba formułująca petycję proponuje, żeby pewne kwestie były doprecyzowane w aktach prawnych wysokiej rangi, jaką jest ustawa, a jednocześnie wskazują na odesłanie do uregulowania tego w rozporządzeniu ministra zdrowia. Czyli wydaje się, że w tej petycji jest pewien brak konsekwencji, i to jest też podnoszone w opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji do tej petycji.

Chciałabym tutaj zaznaczyć, że wydaje się, iż sprawa dotycząca warunków dopuszczalności przerywania ciąży jest kwestią, co do której przede wszystkim parlament się powinien wypowiedzieć i rozstrzygnąć tę kwestię. Rolą ministra zdrowia jest dbałość we właściwym stosowaniu obowiązującego prawa i w tym zakresie będziemy tak postępować.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Kto z państwa chciałby zabrać głos?

Bardzo proszę, pan poseł Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, zgadzam się ze stanowiskiem Ministerstwa Zdrowia, to znaczy, my nie możemy nakazać ministrowi, żeby coś zrobił, bo to nie jest

nasza rola. Tak więc petyor może też ewentualnie złożyć tę petycję do ministerstwa. W każdym razie do komisji nadzwyczajnej też nie możemy przesłać ze względu na to, że regulamin nie pozwala. Oni tylko zajmują się ustawami, a nie petycjami – sprawdzałem w regulaminie tej komisji nadzwyczajnej. Dlatego ja bym proponował zamknięcie tutaj już prac nad komisją, bo tym zajmuje się... Przepraszam, petycją. Nie, nad komisją nie, to jest zbyt ważna komisja. Uważam, że jedna z najważniejszych. Ze względu na to, że my tak naprawdę tutaj nie mamy kompetencji, żeby spełnić większość tych żądań, których spełnienia tak naprawdę osoba chce od ministra, a nie od nas.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Poseł Mieszkowski.

Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):

Przychylam się do stanowiska pani reprezentującej Ministerstwo Zdrowia, a także do stanowiska, które wyartykułował pan poseł Józefaciuk.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Pan poseł Polak, bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Tak jak powiedziałem, temat trudny, który wzbudza emocje. Ja jeszcze pozwoliłem sobie sprawdzić w międzyczasie, szanowni państwo, bo pomyliłem się, mówiąc, że to było rok temu. Ta aborcja w Oleśnicy, ona była w 2023 r. Czyli wytyczne ministra zdrowia, o których mówimy, z sierpnia ub.r., już były po tym zdarzeniu i ta petycja powstała na podstawie właśnie przemysłów po tej tragicznej aborcji. Ja tego też nie wiem, czy te wytyczne ujęły wszystkie te aspekty, o których w petycji ten pan mówi, i dlatego podtrzymałbym swój wniosek, żeby przekierować do ministra zdrowia bądź do tej komisji nadzwyczajnej. Ja tego nie wiem – dlaczego, na jakiej podstawie pan poseł Józefaciuk mówi, że nie możemy? Jeśli oni nad tym pracują, jeśli...

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Na podstawie regulaminu komisji, panie pośle.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Jeśli każda jakaś taka sytuacja, w której dowiedzą się czegoś nowego... A także jeśli będą mogli to przemyśleć i przeanalizować, to dlaczego nie mogliby z tego skorzystać? Dlatego uważam, że powinniśmy ten temat przekazać dalej, żeby to zostało w jasny sposób zinterpretowane i wyjaśnione. Żeby nie było takich sytuacji, jaka miała miejsce właśnie w Oleśnicy.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Pani przewodnicząca Urszula Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, jak czytam petycję, to petycja dotyczy zmiany ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. Mówimy o ustawowych rozwiązaniach systemowych, tego dotyczy petycja. Wielokrotnie zwracaliśmy uwagę na to, że Komisja do Spraw Petycji nie jest powołana do zmian systemowych. My naprawdę nie mamy takich kompetencji, w związku z tym myślę, że warto po raz kolejny o tym mówić, że jest wiele innych sposobów, które mogą skutkować zmianami ustawy. Może to być grupa 15 posłów, może to być inicjatywa pana prezydenta, może to być inicjatywa obywatelska. Naprawdę nie ma powodu, żebyśmy po raz kolejny w Komisji do Spraw Petycji, która ma zupełnie inny cel działania, rozmawiali o zmianach systemowych. Po raz kolejny uświadamiamy autorowi petycji, że jeśli chce zmienić ustawę, to są do tego inne drogi. To nie jest kwestia apelu do ministra, żeby napisał albo zrewidował rozporządzenie, bo wyraźnie petycja dotyczy zmiany ustawy.

Proszę państwa, naprawdę byłabym wdzięczna, gdybyśmy podjęli decyzję, żeby Komisja nie uwzględniała żądań zawartego w tej petycji i na tym sprawę zakończyła. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Pan przewodniczący Piotr Polak, czy pan się odniesie do tego postulatu?

Poseł Piotr Polak (PiS):

Nie przewodniczący, tylko poseł sprawozdawca.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Pan poseł, przepraszam.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Na tę chwilę chciałbym mieć pewność, pani przewodnicząca... Rzeczywiście ja mówiłem też na początku swojego wystąpienia, że ta petycja dotyczy tejże ustawy z 1993 r. Tylko mamy dokument, mamy wytyczne ministra zdrowia, które tego zakresu dotyczą, i być może od pani minister teraz byśmy się dowiedzieli, że te rzeczy, o których tutaj osoba składająca petycję mówi, są w sposób właśnie taki, jak powinny być, uregulowane i opisane w tych wytycznych. Wtedy jest sprawa czysta i zamknięta. A tak to oddalamy tę petycję i cały czas gdzieś w przestrzeni publicznej będzie chodził temat, że można było w tym zakresie zrobić więcej.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Panie pośle, ja wiem. Tylko że sensem całej petycji jest zmiana ustawy. Natomiast petytor w żaden sposób nie odnosi się do wytycznych, bo te wytyczne rzeczywiście z naszej perspektywy mogą być wątpliwe, a my jesteśmy związani zakresem petycji. Mówię tak z punktu widzenia czysto formalnoprawnego, same nasze wątpliwości wykraczają daleko poza zakres petycji. I pytanie, czy to nam coś da, jeżeli zwrócimy się z petycją do ministra zdrowia? To poddaję pod dyskusję czy postuluję wzięcie również tego pod uwagę.

Rozumiem, że rekomendację pan ma dalej taką, abyśmy skierowali dezyderat w tej sprawie?

Poseł Piotr Polak (PiS):

Lub zapytanie do ministra zdrowia w tym zakresie, bo ta sytuacja, która była w Oleśnicy, pozostawia nie tylko wiele wątpliwości, ale też i bulwersuje.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Myślę, że wszystkich z oczywistych względów bardzo bulwersowała, ale tu chodzi o względy czysto formalne, jeżeli chodzi o petycję.

Szanowni państwo, wobec propozycji pana posła, aby skierować dezyderat, mamy sprzeciw. W związku z tym będziemy głosowali. Bardzo proszę o przygotowanie się do głosowania. Ręcznie, tak? Ręcznie, dobrze. Tutaj sekretariat mówi, że jest w stanie obsłużyć nas ręcznie.

Szanowni państwo, kto jest za tym, abyśmy skierowali dezyderat w przedmiotowej petycji do resortu zdrowia, proszę o podniesienie ręki. (1) Kto jest przeciw? (5) Kto się wstrzymał? (1)

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Za – 1, przeciw – 5, wstrzymała się 1 osoba.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Szanowni państwo, decyzja jest taka, abyśmy nie kierowali dezyderatu w tej sprawie do resortu zdrowia i nie uwzględnili żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Szanowni państwo, przechodzimy do punktu czwartego – petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska w zakresie wprowadzenia możliwości złożenia wspólnego wniosku przez małżonków.

Petycję przedstawia pan poseł Robert Jagła. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Robert Jagła (KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, autor petycji domaga się podjęcia prac legislacyjnych zmierzających do zmiany przepisów Ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska.

Autor petycji zaznacza, że zgodnie z obowiązującymi przepisami małżonkowie chcący wspólnie zmienić nazwisko muszą złożyć dwa odrębne wnioski, co w jego ocenie może skutkować sytuacją, w której jeden z wniosków zostanie uwzględniony, a drugi nie, prowadząc do rozbieżności w nazwiskach małżonków. Zdaniem autora petycji, należy wprowadzić możliwość złożenia wspólnego wniosku przez małżonków.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne.

Po przeanalizowaniu petycji oraz opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji nasuwa się wniosek, że uwzględnienie propozycji zawartej w petycji dotyczącej analizy nowelizacji ustawy o zmianie imienia i nazwiska leży w kompetencji legislacyjnej ustawodawcy. Wprowadzenie postulowanej w petycji zmiany, polegającej na dopuszczeniu złożenia wspólnego wniosku o zmianę nazwiska przez małżonków, nie wydaje się zasadne. Wobec powyższego rekomenduje się nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Widzę, że szybko i sprawnie.

Otwieram dyskusję. Bardzo proszę, kto z państwa zechciałby zabrać głos?

Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Spraw Rodzinnych i Nieletnich Ministerstwa Sprawiedliwości Katarzyna Sałaj-Alechno:

Dzień dobry. Sędzia Katarzyna Sałaj-Alechno, Departament Spraw Rodzinnych i Nieletnich.

Chciałabym powiedzieć, że my w pełni podtrzymujemy argumenty, które przedstawiła dr Daniela Wybrańczyk w opinii prawnej z 21 października 2025 r. Ja wskazuję przede wszystkim, że imię i nazwisko ma służyć indywidualizacji osoby. Jest to dobro osobiste w rozumieniu art. 23 Kodeksu cywilnego, które podlega ochronie prawnej. To, że dany wniosek małżonków powinien być wspólnym, a nie indywidualnym, przeczy temu właśnie, czemu ma służyć imię i nazwisko w rozumieniu Kodeksu cywilnego. Ja też podkreślam, że zgodnie z Kodeksem rodzinnym i opiekuńczym nie jest przewidziana możliwość złożenia wspólnego wniosku, a rozwiązania jednak ustawowe powinny być ze sobą spójne. Czyli gdyby ustawa o zmianie imienia i nazwiska przewidywała taką możliwość, to mielibyśmy tutaj taką niespójność systemową.

Nadto należy wskazać, że przesłanki do zmiany nazwiska są też uzależnione w pewnym zakresie od imienia. Czyli może się zdarzyć taka sytuacja, że w przypadku jednego z małżonków powody, dla których małżonek wnosi o zmianę nazwiska, podlegają uwzględnieniu z uwagi właśnie na jego imię. Natomiast w drugim przypadku, drugiego małżonka, jest to nieuzasadnione. Należy też powiedzieć, że postępowanie w sprawie wniosku o zmianę nazwiska jest postępowaniem administracyjnym. A zatem przysługują tutaj środki odwoławcze od decyzji kierownika Urzędu Stanu Cywilnego, a w przypadku, kiedy jeden z małżonków nie zgadza się z decyzją, może skorzystać ze środków odwoławczych.

Dlatego my jako departament, który w chwili obecnej prowadzi razem z Komisją Kodyfikacyjną Prawa Rodzinnego prace nad projektem dotyczącym zmiany imion i nazwisk zarówno osób dorosłych, jak i małoletnich, ale w Kodeksie rodzinnym i ustawie o aktach stanu cywilnego, nie widzimy tutaj takiej potrzeby. Nasze prace są prowadzone w zupełnie innym zakresie i ten projekt w oparciu o założenia komisji kodyfikacyjnej prawdopodobnie będzie ukończony w pierwszym kwartale 2026 r. Natomiast analizując zakres tej petycji, nie widzimy potrzeby podjęcia prac legislacyjnych. To wszystko. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Chciałam dopytać, a czy to nie jest tak, że gdyby zrealizować postulaty z tej petycji, to ludziom by to trochę życie ułatwiło, bo mogą złożyć wniosek, nie muszą.

Główny specjalista w departamencie MS Katarzyna Sałaj-Alechno:

W chwili obecnej też mogą złożyć wspólnie taki wniosek przez pełnomocnika. Jeżeli mamy dwoje małżonków i dwoje małżonków chce złożyć wspólnie wniosek, to jeden z małżonków udziela pełnomocnictwa, podają argumenty, które kierownik Urzędu Stanu Cywilnego i tak rozpatruje indywidualnie. W przypadku wprowadzenia wspólnego wniosku, motywacja, jeżeli by była wspólna, i tak nie zawsze podlega uwzględnieniu, to jest raz. Poza tym kierownik Urzędu Stanu Cywilnego mógłby mieć problem z intencją rzeczywistych powodów dla zmiany tego nazwiska.

Zatem w naszej ocenie w chwili obecnej, żeby zachować szybkość, żeby ułatwić obywatelom, oczywiście mogą oni skorzystać z pełnomocnictwa. Współmałżonek może być pełnomocnikiem, nie musi to być żadne pełnomocnictwo notarialne. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, przepraszam, Kodeksu postępowania administracyjnego, bo to jest postępowanie administracyjne, mogą to w chwili obecnej złożyć bez większego problemu.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Nie widzę, nie słyszę.

Mamy rekomendację, aby nie uwzględniać żądania zawartego w treści tej petycji. Czy jest sprzeciw? Nie widzę, nie słyszę. Dziękuję pięknie.

Przechodzimy do kolejnej petycji, do kolejnego punktu. W punkcie piątym mamy rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Petycję zreferuje dla nas pan poseł Marcin Józefaciuk. Bardzo proszę.

Posel Marcin Józefaciuk (KO):

Serdecznie dziękuję.

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, petytor składa żądanie, aby zmienić ustawę – Prawo o ruchu drogowym poprzez wprowadzenie zapisu pozwalającego osobie małoletniej powyżej 10. roku życia, posiadającej uprawnienia do kierowania rowerem, na poruszanie się drogą dla pieszych na rowerze, jeśli znajduje się pod opieką osoby dorosłej kierującej rowerem, która jednocześnie sprawuje opiekę nad dzieckiem do lat 10.

Trzeba zwrócić uwagę na to, że korzystanie z drogi dla pieszych przez kierującego rowerem jest w świetle art. 33 ust. 5 ustawy – Prawo o ruchu drogowym dozwolone jedynie wyjątkowo, gdy opiekuje się osobą w wieku do lat 10. kierującą rowerem albo szerokość chodnika wzdłuż drogi, po której ruch pojazdów jest dozwolony z prędkością większą niż 50 km, wynosi co najmniej 2 m oraz warunki pogodowe zagrażają bezpieczeństwu rowerzysty na jezdni.

Należy zwrócić uwagę na zróżnicowaną sytuację prawną dzieci jako uczestników ruchu drogowego. Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym dziecko w wieku do 7 lat może korzystać z drogi tylko pod opieką osoby, która osiągnęła co najmniej 10 lat. Tak więc to prowadzi do wniosku, zgodnie z którym uwzględnienie żądania zawartego w petycji stanowiłoby dużą zmianę w zakresie uczestnictwa w ruchu drogowym dzieci kierujących rowerami w wieku do 10 lat. Kierujący rowerem pod opieką osoby dorosłej traktowany jest jako pieszy, a po ukończeniu 10. roku życia i uzyskaniu uprawnień do kierowania rowerem dziecko staje się natomiast pełnoprawnym uczestnikiem ruchu drogowego.

Uwzględnienie postulatu zawartego w petycji doprowadziłoby do sytuacji, w której dziecko, choć posiada uprawnienia do kierowania rowerem i jest samodzielnym uczestnikiem ruchu drogowego, byłoby traktowane tak samo jak dziecko, które takich uprawnień nie ma i dlatego musi znajdować się pod opieką. Co prawda Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji sugeruje, że przed tym, jak zadecydujemy czy przyjąć, czy procedować, należałoby wystąpić z dezyderatem do ministra infrastruktury ze względu na to, że trzeba przeprowadzić szerokie analizy proponowanej nowelizacji.

Natomiast ja tutaj, myśląc na temat właśnie takiej podwójnej roli osoby w wieku 10 lat, tym bardziej że petytor nie uzasadnił bardzo głęboko problematyki, skłaniałbym się do nieuwzględnienia żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Zobaczmy, co nam jeszcze wyniknie z dyskusji. Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa zechce zabrać głos?

Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury Tomasz Wiśnicki:

Tomasz Wiśnicki, główny specjalista, Ministerstwo Infrastruktury, Departament Transportu Drogowego.

Szanowna pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, szanowni państwo, ustawa – Prawo o Ruchu Drogowym co do zasady ma na celu ochronę życia i zdrowia uczestników ruchu drogowego. Aktualne przepisy określają część drogi i uczestników ruchu drogowego, którzy mogą się poruszać po danej części drogi. Tak też te przepisy, które aktualnie obowiązują, są sformułowane, że dopuszczają ruch pieszych po drodze dla pieszych, a ruch rowerzystów po jezdni bądź drodze dla rowerów. Zaburzenie tego porządku będzie miało wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego. Ja nie jestem w stanie powiedzieć teraz, czy pozytywny, czy negatywny. Na pewno dla jednych uczestników będzie negatywny, dla drugich będzie pozytywny, bo jeżeli dopuścimy ruch osób powyżej 10. roku życia na części drogi przeznaczonej dla ruchu pieszych,

to siłą rzeczy bezpieczeństwo pieszych może na tym ucierpieć. Czyli należałoby przeanalizować dokładnie, jaki wpływ będzie to miało na bezpieczeństwo. Ja rozumiem, że jest to pewne utrudnienie, jeżeli rodzic chce poruszać się z jednym dzieckiem do 10 lat i drugim dzieckiem powyżej 10 lat po jednej części drogi. Zaburzenie tego podziału, który jest aktualnie, może mieć wpływ na poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Dlatego też dzielimy stanowisko Biura Analiz Sejmowych, merytoryczne stanowisko, aczkolwiek należałoby rozważyć za i przeciw. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. A ta kwestia związana z Kartą Rowerową?

Główny specjalista w departamencie MI Tomasz Wiśnicki:

Od 10. roku dziecko, które porusza się rowerem, powinno posiadać Kartę Rowerową, a tym samym odpowiednią wiedzę, aby po tej części drogi – przeznaczonej dla ruchu rowerów – mogło się poruszać.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Rozumiem, że zniesienie tego obowiązku nie jest dobrym pomysłem?

Główny specjalista w departamencie MI Tomasz Wiśnicki:

Nie mamy oficjalnego stanowiska ministra, więc nie mogę takiego stanowiska przedstawić. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dobrze, dziękuję pięknie.

Kto z państwa chciałby jeszcze zabrać głos?

Tak, nie wiemy, co zrobić z Kartą Rowerową, bo jest wydawana, generalnie rzecz biorąc, w szkołach, mniej więcej tak, bo po to jest ten czas, ten wiek, więc dobrze to młodym ludziom robi, jak się tych przepisów uczą i jeszcze umieją jeździć na rowerze, daj Boże, zanim tę kartę dostaną. Tutaj autor petycji chce, aby ten przepis, jego zdaniem przestarzały, został zlikwidowany. Natomiast zaburzenia w ruchu drogowym są niewskazane. Tak?

Główny specjalista w departamencie MI Tomasz Wiśnicki:

Mogę jeszcze?

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo proszę.

Główny specjalista w departamencie MI Tomasz Wiśnicki:

Mogę jeszcze powiedzieć, że z takiej analizy przeprowadzonej w resorcie wynika, że przepisy w Niemczech są analogiczne jak przepisy w Polsce. Kierujące dziecko w wieku powyżej 10 lat musi poruszać się po części drogi przeznaczonej dla rowerzystów, a dziecko poniżej 10 lat, do 8. roku życia, musi poruszać się po chodniku, a od 8. do 10. roku życia może poruszać się na chodniku. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dobrze.

Pan poseł sprawozdawca.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Może w takim wypadku warto by uzyskać opinię ministerstwa, czyli wystąpić z dezyderatem do ministerstwa z obydwoma tymi problemami.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Tylko pytanie, czy do Ministerstwa Infrastruktury, czy trochę szerzej, edukacja, MSWiA?

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Tak, szerzej.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Do premiera, czyli dezyderat szerzej zrobimy. Dezyderat do prezesa Rady Ministrów, bo tutaj w zasadzie powinno być stanowisko ministra edukacji, ministra infrastruktury, ministra spraw wewnętrznych. Czyli dezyderat do premiera?

Posel Marcin Józefaciuk (KO):

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy jest sprzeciw wobec takiej rekomendacji? Nie ma. Dziękuję.

Piszemy dezyderat do premiera. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnej petycji. Jest to petycja w sprawie zmiany art. 18a ust. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

Pan przewodniczący Stanisław Gorczyca, bardzo proszę.

Posel Stanisław Gorczyca (KO):

Dziękuję.

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, petycja, której zreferowanie podczas obrad dzisiejszej Komisji przypadło mi w udziale, dotyczy bardzo istotnej sfery życia, jaką jest zabezpieczenie emerytalne grupy zawodowej, którą stanowią żołnierze zawodowi oraz funkcjonariusze pozostałych służb mundurowych od Policji, poprzez ABW, CBA, Agencję Wywiadu, Państwową Straż Pożarną, po Służbę Celno-Skarbową.

Autorzy petycji, Związek Zawodowy Celnicy PL, postulują dokonanie zmiany art. 18a ust. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, odnoszącego się do zasad nabywania uprawnień emerytalnych przez funkcjonariuszy Służby Celnej. Uzasadniając potrzebę korekty treści cytowanego powyżej przepisu, wnioskodawcy wskazują na konieczność zachowania podstawowych zasad sprawiedliwościowych, przestrzegania konstytucyjnej zasady równości, w tym wypadku pomiędzy funkcjonariuszami służb mundurowych wobec siebie, jak i w stosunku do żołnierzy zawodowych. Podnosząc również argument naprawy istniejącej, ich zdaniem, luki prawnej.

O co chodzi? W telegraficznym skrócie – aktualny stan prawny można by streścić następująco, żołnierzowi przechodzącemu do służby w innych służbach mundurowych, na przykład do Policji, zawsze zalicza się całość jego służby wojskowej na poczet wysługi lat liczonej przy emeryturze policyjnej niezależnie od tego, czy przejście to nastąpiło przed, czy po 1 stycznia 2013 r., i zawsze osoba taka ma prawo do przejścia na emeryturę przy osiągnięciu wysługi łącznej wynoszącej 15 lat. Byłemu funkcjonariuszowi Służby Celnej zalicza się natomiast okres tej służby na poczet wysługi lat przy obliczaniu emerytury wojskowej, jeżeli jego przejście do wojska nastąpiło przed 1 stycznia 2013 r., ale już byłemu funkcjonariuszowi Służby Celnej, a od marca 2017 r. Służby Celno-Skarbowej, nie zalicza się tej służby na poczet wysługi lat przy obliczaniu emerytury wojskowej, jeżeli jego przejście do służby wojskowej nastąpiło po 1 stycznia 2013 r.

Trzeba przyznać, że na pierwszy rzut oka przytoczone rozwiązanie wydaje się dość irracjonalne i trudno je chyba w jakiś logiczny sposób wytłumaczyć. Dlatego sięgamy do opinii przygotowanej przez eksperta Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu. Co z niej wynika? Na jakie kwestie w związku z przedmiotową petycją kładzie nacisk autor opinii.

Po pierwsze, ekspert zwraca uwagę na fakt, że jeśli chodzi o system zabezpieczenia społecznego służb mundurowych mamy w tej materii dwie odrębne regulacje, ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy oraz ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Oznacza to w praktyce istnienie odmiennych zasad nabywania emerytur dla obu tych grup zróżnicowanych ze względu na datę wstąpienia danej osoby do służby przed lub po 31 grudnia 2012 r. Ponadto ekspert przypomina, że funkcjonariusze Służby Celnej zostali objęci systemem zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych dopiero w 2018 r., a wcześniej podlegali powszechnemu ubezpieczeniu społecznemu.

Po drugie, ekspert sporządzający opinię wskazuje, że kwestia uprawnień do świadczeń zaopatrzenia społecznego funkcjonariuszy Służby Celnej i ich relacji z funkcjonariuszami innych służb mundurowych była przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego, który uznał, że wnioskodawca jest uprawniony do odmienniej regulacji praw emerytalnych różnych grup zawodowych, jeżeli pomiędzy tymi grupami zachodzą istotne różnice. Stwierdził także, że funkcjonariusze Służby Celnej nie są jakościowo tożsami, a nawet nie zachodzą daleko idące podobieństwo pomiędzy nimi a funkcjonariuszami pozostałych służb. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego służby mundurowe – i umundurowane – nie tworzą jednolitej kategorii zawodowej, każda z tych grup ma swoją specyfikę, co daje podstawę do różnicowania.

Po trzecie, zdaniem autora opinii prawnej specyficzny status funkcjonariuszy Służby Celnej oraz późniejsze włączenie ich do systemu zaopatrzenia służb mundurowych uzasadnia odmiennie określenie ich pozycji prawnej w systemie zaopatrzenia społecznego. Jednocześnie ekspert uważa, że istnienie takiego zróżnicowania nie może być, jak twierdzą wnioskodawcy, z założenia traktowane jako luka prawna.

Reasumując, ekspert rekomenduje nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Odmienne zdania jest stały doradca Komisji, dla którego modyfikacja systemów emerytalnych stanowi coś naturalnego, adekwatnego do aktualnych zadań poszczególnych służb i wymagań wobec funkcjonariuszy oraz potrzeb państwa. Zarówno zadania, jak i potrzeby chociażby w związku z toczącą się wojną za naszą wschodnią granicą ulegają zmianom, ewoluują. Dlatego też doradca proponuje skierowanie dezyderatu do prezesa Rady Ministrów z prośbą o ocenę postulatu zawartego w petycji, w szczególności w kontekście zadań i kompetencji ministrów obrony narodowej oraz finansów i gospodarki.

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, moim zdaniem wydaje się to właściwym rozwiązaniem i za takim osobiście się opowiadam. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Chyba że się sytuacja w dyskusji zmieni, a to sprawdzimy.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa zechce zabrać głos?

Bardzo proszę.

Przewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Jolanta Haron:

Dzień dobry. Jolanta Haron, przewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL.

Jak najbardziej dezyderat będzie tutaj wskazany, bo wyrok Trybunału Konstytucyjnego przywołany przez specjalistę, który robił analizę... Tak chyba nie do końca zrozumiałam, z którego był roku. Dlatego że my mamy wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 2015 r., który jasno wskazuje, że pominięcie Służby Celnej, wtedy jeszcze, z zaopatrzeniowego systemu emerytalnego jest, prawdę powiedziawszy, niesprawiedliwe ze względu na realizację i wykonywane zadania.

W związku z tym, tak jak pan przed chwilą powiedział, cały czas ewoluują nasze zadania, ponieważ jesteśmy dwunastą służbą, która jest w zaopatrzeniu emerytalnym ZER, i niestety nie wiem, na podstawie jakiego wyroku Trybunału Konstytucyjnego pan tę opinię wydał. Natomiast jak najbardziej tutaj przychylamy się do dezyderatu.

Jeżeli oczywiście pan przewodniczący i pan sprawozdawca pozwolą, koledzy moi, którzy są właśnie w tej sytuacji, w tej chwili się są też na drodze sądowej, uzasadnią naszą petycję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Naszą petycję? To znaczy, że państwo jesteście autorami petycji?

Przewodnicząca ZZ Celnicy PL Jolanta Haron:

Związek Zawodowy Celnicy PL.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

To bardzo proszę. Kto z państwa? Proszę bardzo.

Członek ZZ Celnicy PL Konrad Paszkiewicz:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, reprezentuję stronę żołnierzy zawodowych. Jestem oficerem sekcji współpracy cywilno-wojskowej w 1. Podlaskiej Brygadzie Obrony Terytorialnej.

Właśnie zwróciłem się tak jakby z prośbą o pomoc, bo jako jednostce ciężko jest mi tak naprawdę cokolwiek próbować, że tak powiem, naprawić może nawet, dlatego też zwróciłem się jako były funkcjonariusz Służby Celnej do Związku Zawodowego Celnicy PL, bo wiadomo, co może związek, to nie może jednostka.

Teraz w takim wielkim telegraficznym skrócie może spróbuję to wszystko przedstawić i powiedzieć, z czym my tak naprawdę tutaj w realiach się borykamy, bo to już nie chodzi o kwestie też i eksperckie. W zasadzie może także odniosę się od razu pokrótce do tego, że ekspert niczego nie wspominał tak naprawdę o Służbie Celno-Skarbowej w tej swojej opinii, gdzie Służba Celno-Skarbowa została już wpisana do ustawy o obronie ojczyzny jako służba mundurowa. Tak naprawdę lata Służby Celno-Skarbowej już z automatu przechodzą do wysługi wojskowej, do wszystkich wyliczeń.

Jednak może od początku. Funkcjonariuszem Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej byłem w sumie przez 10 lat. W kwietniu 2019 r. przeszedłem do wojska. Tak naprawdę już w 2019 r.

widziałem pewne niespójności odnośnie do przepisów w prawie. Zwróciłem się w lipcu 2019 r. o wyjaśnienie kwestii luki prawnej. Przez kilka lat próbowałem ponawiać swoje pisma, zapytania, z różnym skutkiem. Był COVID, w końcu dostałem informację zwrotną, że projekt ustawy trafił do zamrażarki, potem już go nie było. Przyszedł rok 2022, kiedy weszła w życie ustawa o obronie ojczyzny, i wtedy już wydawało mi się, że wszystkie kwestie zostaną w ustawie ujęte, rozwiązane, a sprawa będzie jasna i klarowna.

Otóż nie, z racji tego, że w ustawie o obronie ojczyzny widnieje już właśnie wymieniona, po reformie, Służba Celno-Skarbowa, ale w ustawie nie ma wzmianki o Służbie Celnej. I teraz tak, to, co pani przewodnicząca tutaj powiedziała odnośnie... Może chciałbym się też odnieść trochę właśnie do przepisów prawnych, do ustaw o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy i Policji, bo to jest tak naprawdę też *clou* tego problemu. Może przeczytam i będę to skracał.

Ustawa z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin. W art. 12 „Warunki przyznania emerytury wojskowej” przepis mówi: „Emerytura wojskowa przysługuje żołnierzowi zwolnionemu z zawodowej służby wojskowej, który w dniu zwolnienia z tej służby posiada 15 lat służby wojskowej w Wojsku Polskim – itd. – z uwzględnieniem okresów służby wojskowej w Wojsku Polskim i okresów równorzędnych z tą służbą”. Za chwilę odniosę się do okresów równorzędnych z tą służbą. W art. 13 „Okresy równorzędne ze służbą wojskową” jest wymienionych kilka, m.in. są uwzględnione okresy uwzględniane przy ustalaniu prawa do emerytury policyjnej.

Jeżeli teraz przejdziemy do ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i tych pozostałych służb w art. 1: „Funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – i pozostałych służby – Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej, zwanym dalej „funkcjonariuszami”, zwolnionym ze służby, przysługuje z budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie, zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat lub w razie całkowitej niezdolności do służby, a członkom ich rodzin – w razie śmierci żywiciela”. Chodzi tutaj właśnie o zaopatrzenie emerytalne.

Pkt 2: „Zaopatrzenie emerytalne, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również funkcjonariuszom Służby Celnej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r.”. Art. 12: „Emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego” i w pozostałych służbach – i jest wymieniona Służba Celna oraz Służba Celno-Skarbowa. W art. 13 – okresy równorzędne ze służbą Policji – są właśnie wymienione wszystkie służby plus Służba Celna i Służba Celno-Skarbowa.

Czyli, reasumując całość, te dwie ustawy – wynika z tego, że na poczet... Do wysługi wojskowej powinna być zaliczona wysługa także w Służbie Celnej. Nie tylko Służbie Celno-Skarbowej, ale także Służbie Celnej. W związku z tym, że... Jak weszła ustawa o obronie ojczyzny, napisałem ponowny wniosek do dowódcy o ponowne zaliczenie lat służby ze Służby Celnej. Odpowiedź dostałem negatywną, odwołałem się i sprawa trafiła nawet do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

I teraz, co ciekawe, pierwszy wyrok z dnia...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Proszę zmierzać do konkluzji.

Członek ZZ Celnicy PL Konrad Paszkiewicz:

Tak. Chodzi o to, że jest dualizm w przepisach i w interpretacji tak naprawdę, bo ja jako żołnierz mam dwa niespójne wyroki. Jeden jest z marca na korzyść, a trzy miesiące później kolejny wyrok z tego samego Sądu Administracyjnego w Warszawie jest przeciwko – jest rozbieżność. Mało tego, wśród 40 kilku osób w skali Polski, takich funkcjonariuszy, byłych funkcjonariuszy żołnierzy, jest dowolność interpretacyjna. Są żołnierze, którym dowódca zalicza na poczet wysługi wojskowej Służbę Celną bez żadnych problemów, a są żołnierze, którzy nawet powołują się na innych żołnierzy, i taka służba jest im niezaliczana. Przykładem jest też tutaj Michał Machała i może on też troszeczkę powie o swojej sytuacji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Nie, dziękuję.

Zrozumieliśmy rzecz jedną i, proszę, spróbujmy teraz wspólnie przyjąć konkluzję. Rozumiem, że są duże rozbieżności interpretacyjne i różne zachowania, mimo że w podobnych

sytuacjach, w zależności od tego, kto podejmuje decyzję. Czyli trzeba ten system ujednolicić. Niestety to jest system. Ale – tak jak powiedział pan przewodniczący Gorczyca – pierwszy krok zrobimy taki, że napiszemy dezyderat do prezesa Rady Ministrów, ponieważ chodzi tutaj o Ministerstwo Obrony Narodowej i Ministerstwo Finansów, więc mamy dwa różne ministerstwa. Jeśli tylko te dwa. Myślę, że te dwa, tak? Czyli do prezesa Rady Ministrów ze wskazaniem na te dwa ministerstwa, z prośbą o przeanalizowanie argumentów z petycji. Kiedy dostaniemy odpowiedź na dezyderat, to wracamy do dyskusji. Jest OK?

Proszę bardzo.

Członek ZZ Celnicy PL Konrad Paszkiewicz:

Chciałbym jeszcze dopełnić, bo po naszej jak gdyby stronie jest rzecznik praw obywatelskich, wystosowaliśmy kilka pism, są odpowiedzi. Jest też odpowiedź ministra obrony narodowej z dnia 24 lipca. I w skrócie, już samo *clou* na koniec odnośnie do tej całej sytuacji: „W celu ujednolicenia zasad ustalania uprawnień emerytalnych żołnierzom zawodowym posiadającym okresy służby w Służbie Celnej minister obrony narodowej wyraził zgodę na nowelizację w tym zakresie Ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin”. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

To już jesteśmy o krok do przodu, bo – tak jak chciałam powiedzieć w konkluzji – niestety Komisja sprawami systemowymi się nie zajmuje. Jednak jeżeli zwrócimy na to uwagę jednemu i drugiemu ministrowi, to być może otrzymamy teraz odpowiedź, że oni pracują już nad tym, i wtedy będziecie państwo jeszcze krok do przodu. Jest prośba, żeby się pan uprzejmie do protokołu przedstawił.

Członek ZZ Celnicy PL Konrad Paszkiewicz:

Konrad Paszkiewicz.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie.

Członek ZZ Celnicy PL Konrad Paszkiewicz:

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Pan przewodniczący musi wyjść na następną komisję. Czy jest sprzeciw wobec tego, żebyśmy wystosowali w tej sprawie dezyderat i wrócili w momencie, kiedy będzie odpowiedź? Nie ma sprzeciwu. Dziękuję bardzo.

Takie rozwiązanie na razie. Dziękuję, panie przewodniczący. Dziękuję państwu bardzo. Zobaczymy, co będzie dalej.

Przechodzimy do punktu siódmego – rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 94 w sprawie zasad przymusowej sprzedaży lokalu na podstawie nakazu sądowego.

Kto z państwa nam przedstawi tę odpowiedź?

Skrótowo, bardzo proszę

Dyrektor Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego Ministerstwa Sprawiedliwości dr Michał Peno:

Michał Peno, dyrektor Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Szanowni państwo, w takim razie skrótko, w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości obowiązujące aktualnie przepisy stanowią co do zasady optymalne wyważenie praw interesów pozwanego właściciela lokalu mieszkalnego oraz pozostałych właścicieli wyodrębnionych lokali. Mam tutaj na myśli art. 16 ust. 1 ustawy o własności lokali, który określa, w jakim zakresie wspólnota mieszkaniowa od takich właśnie osób – lokatorów, którzy rażąco, uporczywie zakłócają porządek domowy, w tym właśnie zakłócając ciszę nocną – może dochodzić w trybie procesowym sprzedaży takiego lokalu.

Do tego trzeba dodać jeszcze, że obowiązująca regulacja została uznana za zgodną z Konstytucją RP, a mamy tutaj przecież daleko ingerujący postulat petytora odnoszący się do ingerencji właśnie w to prawo własności. W związku z tym, krótko mówiąc, przedstawiony problem tego

uporczywego zakłócania ciszy nocnej jest pewnie istotny społecznie, ale wprowadzenie sądowego nakazu przymusowej sprzedaży lokalu mieszkalnego nie jest z prawnego, systemowego punktu widzenia rozwiązaniem tego problemu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję.

Petycję referował pan poseł Krzysztof Bojarski, który nie zgłasza żadnych zastrzeżeń co do tej odpowiedzi. Uważam, że jest wyczerpująca i przekonująca, a w związku z tym proponuję, aby Komisja tę odpowiedź ministra przyjęła. Sprzeciwu nie słyszę. Dziękuję.

Takie jest też nasze stanowisko.

W ostatnim punkcie tego posiedzenia mamy rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 104 w sprawie zmiany art. 182 oraz art. 595 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Kto z państwa przedstawi nam tę odpowiedź skrótowo?

Dyrektor departamentu MS dr Michał Peno:

Bardzo skrótowo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję.

Dyrektor departamentu MS dr Michał Peno:

Michał Peno.

Szanowni państwo, krótko mówiąc, ponieważ ten przepis Kodeksu spółek handlowych budzi pewne wątpliwości interpretacyjne – one wiążą się z tym, że może być interpretowany na dwa przeciwstawne sposoby – uważamy, że aby usunąć te wątpliwości, w celu doprecyzowania omawianych przepisów Kodeksu spółek handlowych należałoby czy wydawałoby się, że zasadne byłoby przeprowadzenie takiej analizy. Krótko mówiąc, w taki sposób, żeby zwiększyć przejrzystość prawa, żeby dookreślić zakres dozwolonych działań syndyka. To po prostu byłoby dobre z punktu widzenia praktyki prawa i systemu prawnego jako takiego.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Świetnie, tylko teraz pytanie uzupełniające jest takie: kto to zrobi? Z odpowiedzi nie wynika, żeby w ministerstwie toczyły się jakiekolwiek prace na ten temat.

Dyrektor departamentu MS dr Michał Peno:

Zapewne takie prace należałoby podjąć. Jesteśmy oczywiście gotowi je podjąć. Przepis czy doregulowanie tych kwestii nie jest rzeczą, która byłaby, podejrzewam, bardzo skomplikowana, tak że niewątpliwie jest to rzecz do zrobienia. Bardzo dobrze oczywiście, że te luki jesteśmy w stanie – takie w zakresie technicznym – też usuwać. Tak że te prace trzeba przeprowadzić.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ale nie mamy takiej deklaracji w odpowiedzi i w związku z tym proponuję, żebyśmy uznali tę odpowiedź za niewystarczającą. Bowiem autor petycji będzie usatysfakcjonowany, kiedy dostaniemy odpowiedź, że państwo faktycznie podjęli taką analizę. Ta analiza powinna skutkować doprecyzowaniem prawa na tyle, żeby takie interpretacje przeciwstawne nie były w ogóle możliwe.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to proponuję, abyśmy uznali tę odpowiedź za niewystarczającą i wystąpili o jej uzupełnienie tylko w tym zakresie, żeby ministerstwo nam zadeklarowało, że taką analizę podejmuje i wystąpi z odpowiednią regulacją prawną.

Dyrektor departamentu MS dr Michał Peno:

Oczywiście.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Sprzeciwu nie słyszę. Dziękuję bardzo.

Na tym wyczerpaliśmy, jak widać, uczestników naszej Komisji także. Wyczerpaliśmy przede wszystkim porządek.

W związku z powyższym zamykam posiedzenie. Bardzo serdecznie państwu dziękuję.